

Stanislav se nadaljuje. Pri Jaroslavi in severno se je na večih krajih posrečilo, prekoračili reko San.

Za Przemysl se borimo.

Najvišje vodstvo armade.

Avstrijsko poročilo od srede.

K. B. Dunaj, 19. maja. Uradno se danes popoldne razglša:

Na vzhodno obrežje Sana prestopivši zvezani vojaki vrgli so večerj močne ruske moči, ki so se severno-vzhodno Jaroslava zopet zoperstavile, do Lubaczowke nazaj. Zavzeli so Sieniawo; tudi tam so prekoračili San; pri temu so vjeli 7000 Rusov in zaplenili 8 kanonov. V jutranjih urah poskušeni sovražnikovi protinapadi so bili krvavo odbiti.

Boji na zgorajšnjem Dnjestrju in v bližini mesta Stryj trajajo naprej. Naše napadalne kolone zavzele so v šturmu severno Sambora več visočinskih postojank Rusov in so pridobile od sovražnika trdovratno branjene vasi.

Na Prut-liniji se ni nič bistvenega zgodilo.

Na Rusko-Poljskem se borimo v gorski pokrajini pri Kjelci.

Namestnik šefa generalnega štaba:
pl. Höfer, f.m.

Iz Rusije.

Iz Švice poročajo: „Socialdemokrate“ poročajo iz Peterburga, da vlada tamkaj strašna druginja, pri čemur je prizadet zlasti delavski sloj. Vlada je opozorila tovarniška podjetja, da naj plače, kolikor mogoče zvišajo, da se prepričajo nesoglasja med delodajalci in delojemalci. — Postopanje ruskega „Rdečega križa“ ne vzbuja med prebivalstvom nikakega zaupanja.

Zadnji telegrami.

(C. k. kor. in brz. urad.)

Nezaslišane italijanske zahteve.

K. B. Berlin, 20. maja. List „B. Z. A. M.“ poroča, da je prejšnji finančni minister Luzatti rimskemu poročevalcu „Nationaltidende“ sledeče zahteve Italije na Avstro-Ogrsko naznanil:

Takojšnje zasedanje vsega Trentina in Primorskega s Trstom, Polom, Reko in večimi otoki v Adriji.

Odstop mornariških postaj na dalmatinskem bregu.

Avstrija se ne sme ne direktno ne indirektno vmešati v zadeve Srbije.

Avstrija mora opustiti prot interesom Italije naperjeno balkansko politiko. Italija mora imeti prostost, v vzhodnem Sredozemskem morju svoje interese napram Turčiji skupno s trojnimi sporazumom zasledovati.

Italija hoče imeti prostost, da pri bodočem mirovnem kongresu stvar Srbije in Belgije zastopa.

(Te blazne zahteve so dokaz, da je laška vlada že davno pripravljala napad na Avstro-Ogrsko. Splošno se sodi, da je vojska z Italijo gotova stvar. Odločitev pa bode padla šele v par dneh. Op. ur.)

— V peterburških krogih je krožila neka izjava politikov Maklakova in Ščeglovitova, ki pravi, da popolno uničenje Nemčije ni v interesu Rusije, ker bi imelo za posledico pogubo sosednje države. Izjava zahteva hitro končanje vojne, posebno ker je zlasti ruski oficirski zbor močno trpel in ker bi lahko z nadomestitvijo iz meščanskih krogov se uvedlo v oficirski zbor revolucionarno gibanje. — Zasledili so razširjeno vohunsko družbo. Francoski general Pau je ob priliki svojega obiska imenoval več imen špijonov. Govori se o aretacijah v krogih generalitete in da so dnevi ruskega vojnega ministra Suhomlinova že štet. — Vsak mesec znašajo ruske izgube na vseh frontah okoli 400.000 mož; računna se, da pade od teh polovica na bojiščih. Vojna je povzročila v državi tudi epidemije; posebno v Kavkazu in v gubernijah Samara, Saratov, Simbusk in Pensa se širi pegasti tifuz.

Nov „Zeppelin“.

Angleški list „Daily Chronicle“ poroča iz Ženeve: V Friedrichshafenu so zgradili nov velikanski „Zeppelin“, ki more vzeti s seboj 1000 kg razstreliva in prečka v hitrosti vsak dosejani tip letalnih strojev.

Nemški podmorski čolni v Srednjem morju.

Iz Aten poročajo: Nemški podmorski čolni stražijo po celem Sredozemskem morju. Na raznih straneh so jih že videli in francosko-angleško brodovje obdaja groza pred to nevarnostjo. Vsa pomorska moč zločinske Britanije je — splavala po vodi!

Važnost podmorskih čolnov.

Ameriški general Parson, ki se je vrnil iz Nemčije v Ameriko, je izjavil v listu „New-yorker Zeitung“: Pomorsko vojsko bodo odločili nemški podmorski čolni. Prava vojska teh podmorskih čolnov pa se bo pričela šele jeseni. 116 nemških podmorskih čolnov bo položilo okoli Angleške obroke 30.000 min. Ob začetku prave vojske podmorskih čolnov bo doživela Angleška razočaranja, proti katerim 42 cm-kanon prav nič ne pomeni. 40.000 nemških delavcev neprestano izdelujejo podmorske čolne.

Albanci nameravajo vpadeti v Srbijo.

Iz Saloniki se poroča z dne 9. maja: List „Macedonija“ piše, da ve iz gotovega vira, da se zbirajo Albanci na južno-zapadni srbski meji. Albanci delajo baje zadnje priprave za nov vpad v Srbijo. Srbska vlada je izvedela za albanske načrte ter odredila vse potrebno, da se ji ni bati nobenega presenečenja. Na ohridsko mejo je poslalo primerno število moštva, da ob prvem znaku napada zasleduje Albance toliko časa, da jih uniči.

Italija in naše ponudbe.

(Razgovor v ogrski državni zbornici.)

V seji ogrske državne zbornice z dne 17. maja vprašal je poslanec grof Julij Andrassy ministerskega predsednika glede pogajanj z Italijo. Poslanec je najprvo dejal, da bode ogrski narod, karkoli naj tudi pride, z mirom in moško edločnostjo dogodke pričakoval. Ogrski narod se ne prestraši nikogar in čimtežji bode položaj, temveč poguma in požrtvovalnosti bode pokazal. Govornik je potem vprašal, ali se je res Italiji ponudilo odstop delov monarhije. — Ministerski predsednik grof Tisza je takoj govoril in med drugim dejal: Monarhija je v resnici teritorialne predloge na Italijo napravila, to pa v namen zasigurnjenja trajne neutralnosti. Kajti stalno prijateljstvo med našo monarhijo in Italijo ležalo bi v obojestranskem interesu. Tako se mora tedaj želiti, da se tudi za ceno težkih žrtev gotove prepirne točke med državoma odpravi. To bi se pa ne zgodilo zato, da se od-

pravijo hipne države, marveč da se služi stalnim interesom naše domovine. — Ta odgovor je sprejela zbornica z odobravanjem. Iz njega je razvidno, da je naša monarhija ponudila Italiji odstop gotovih dežel. Ako bi vojna furija na podlagi angleško-francoske hujskarije v Italiji vendar vsako trezno premišljevanje ubila, potem bodejo pač veljale besede, ki jih je izrekel grof Andrassy: Ako bode boj neizogibljiv, bode mo naša dolžnost moško izpolniti.

Nemčija z nami!

K. B. Berlin, 17. maja. „Vossische Zeitung“ naglašja, da bode stala Nemčija (v italijanskem sporu) z vsjo močjo orožja za Avstro-Ogrsko. Obenem poudarja, da bi izgubljena vojna za Italijo tudi konec vevlasti pomenila.

Nemški državni kancler za Avstrijo.

K. B. Berlin, 18. maja. V danes otvorjeni seji nemškega državnega zbora imel je državni kancler pl. Bethmann Hollweg besedo in je dejal:

„Kakor znano, so se razmere med Avstro-Ogrsko in Italijo v zadnjih mesecih hudo poojstrile. Dunajska vlada se je v stremljenju, vsvariti stalno prijateljstvo med Avstro-Ogrsko in Italijo ter koristiti stalnim interesom držav do dalekosežnih teritorialnih odstopov odločila. Nemčija prevzela je izrecno polno garancijo za lojalno izpeljavo teh ponudb. S tem sta Avstro-Ogrska in Nemčija napravila sklep, ki bi ga v slučaju uresničenja pretežna večina teh treh narodov odobraval. S svojim parlamentom stoji italijanski narod pred prosto odločbo, ako hoče izpolniti svojih narodnih nad v najširšem obsegu mirnim potom doseči ali pa deželo v vojsko pognati in jutri proti svojemuzavezniku od večerj meč potegniti. Jaz nočem upanja popolnoma opustiti, da bode tehnična miru težja nego ona vojne. Ali kakorkoli bode tudi odločitev odstrani Italije izpadla, skupno z Avstro-Ogrsko smo vse, kar je bilo mogoče storili, da zvezino razmerje obdržimo, ki je vsem trem državam le dobrega in koristnega prineslo. Ako bode to zvezo eden zaveznikov raztrgal, bode mo skupno z drugim zaveznikom tudi novim nevarnostim neustrašeno in pogumno nasproti stopili.“

Stališče Rumunije.

Iz Bukarešta poročajo: Pričakuje se, da se bode rumunska vlada kmalu izjavila o položaju, ki je nastal vsled spremenjenih avstrijsko-italijanskih odnosajev. Vest, ki jih priobčujejo listi naših sovražnikov, so brez vsake podlage. Takajšnji krogi izjavljajo, da ne obstoja med Rumunijo in Italijo noben obvezni dogovor. Vlada stoji še vedno na nevtralnem stališču.

Revolucija v Portugalu.

Tako je, kakor da bi oprijela vse narode velikanska blaznost, ki se jo zamore vzdraviti edino v potokih krvi. Zdaj je izbruhnila v Portugalu hipoma revolucija, ki je jako nevarna za tamošnjo republikansko vlado. Vstaiši se nahajajo tudi v vrstah vojaštva ter mornarice. V Lissabonu ter drugih mestih je prišlo do krvavih bojih. V splošnem se lahko reče, da je vlada doslej zmagala, da pa je položaj vendar jako kritičen. Poroča se tudi, da se je izvršil atentat na portugalskega ministerskega predsednika. Uradno tozadevno poročilo pravi:

K. B. Lissabon, 17. maja. Novi ministerski predsednik Chagas, ki se je nameraval podati od Oporta v Lissabon, da nastopi